

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Інститут журналістики

«ПОГОДЖЕНО»
Проректор
з науково-методичної та
навчальної роботи
О.Б. Жильцов
« » 2018 р.

ПРОГРАМА
підсумкової атестації
для студентів другого (магістерського) рівня
06 галузь знань «Журналістика»
061 спеціальність «Журналістика»
Освітня програма «Медіа-комунікації»

Затверджено

на засіданні кафедри журналістики та
нових медіа
протокол № 7 від «21» березня 2018 р.

Завідувач кафедри Ю.В. Нестеряк

Київ – 2018

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Загальні вимоги до атестації	4
Етапи та загальний зміст комплексного кваліфікаційного екзамену	4
Вимоги до змісту кваліфікаційних робіт (практичних магістерських робіт)	8
Організація діагностики якості підготовки (атестація).....	9
Критерії оцінювання якості підготовки	10
Методичне забезпечення атестації	14
Список рекомендованої літератури.....	15

ВСТУП

Професійна підготовка фахівця – це формування розвиненої, компетентної, здатної швидко адаптуватися до динамічних умов діяльності особистості на основі удосконалення змісту й технологій навчання студента.

Комплексний екзамен є важливим завершальним етапом у підготовці фахівця медіа сфери.

Мета цього іспиту полягає не лише у перевірці знань випускників, їх готовності до практичної діяльності за спеціальністю, а й у стимулюванні їх подальшого саморозвитку та самовдосконалення. Планомірна самостійна робота до комплексного екзамену допомагає систематизувати, глибше осмислити, закріпити знання, отримані у процесі вивчення тієї чи іншої дисципліни.

На комплексний екзамен виносяться основні питання з теорії та історії соціальних комунікацій, медіаправа, теорії журналістики та журналістської творчості, історії української та зарубіжної журналістики, агенційної журналістики, фотожурналістики, газетно-журнального, радіо-, телевиробництва. Це дає змогу перевірити рівень підготовки майбутніх журналістів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, сучасних технологіях створення медіапродукту.

Програма екзамену охоплює матеріал, пов'язаний з інформаційною діяльністю глобальних та регіональних медіа, роботою журналіста в інформагенствах, їх редакційною політикою та ідеологією. Також теоретичні питання та практичні завдання комплексного екзамену ґрунтуються на знаннях поліжанрової та полістилістичної сутності медіапродукту, діяльності фахівця медіасфери з точки зору її правових засад, інформативності, доцільності, об'єктивності та використання різноманітних зображально-виражальних засобів.

Програма покликана надати допомогу студентам при підготовці до екзамену визначити та систематизувати зміст дисциплін, які виносяться на іспит, виділити стрижневі питання й акцентувати на них увагу, тим самим забезпечити систематизацію матеріалу і можливість самоконтролю.

З метою підвищення ефективності програми як навчально-методичного документа до неї також включені списки рекомендованої літератури.

На комплексному екзамені оцінка сформованості вмінь проводиться опосередковано, критерії її визначення – правильність уявлень студента про функціональний характер того чи іншого вміння, його роль в організації професійної діяльності.

Рекомендована програма складена з урахуванням вимог, що висуваються до студентів на кваліфікаційному екзамені, з метою виявлення різнобічних та глибоких знань з циклу фахових дисциплін.

Комплексний екзамен для магістрантів спеціальності 061.04 освітня програма з медіа-комунікацій проводиться в усній формі. Випускник повинен засвідчити уміння застосовувати набуті знання на практиці.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ

Державна атестація випускників за спеціальністю «Медіакомунікації» здійснюється за допомогою засобів об'єктивного контролю ступеня досягнення цілей освітньо-професійної підготовки.

Атестація здійснюється на підставі оцінки рівня професійних знань, умінь та навичок випускників, передбачених освітньо-кваліфікаційною характеристикою магістранта галузі знань «Специфічні категорії» спеціальності 061.04 освітня програма з медіа-комунікації, з використанням загальнодержавних методів комплексної діагностики: написання і захист магістерської роботи та складання комплексного кваліфікаційного державного іспиту з фаху.

Інформаційною базою, на підставі якої формуються засоби об'єктивного контролю ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-професійної підготовки, є змістовні модулі дисциплін.

Атестація якості підготовки магістранта з медіа-комунікацій щодо встановлення фактичної відповідності рівня освітньої підготовки вимогам ОКХ здійснюється після виконання студентами навчального плану у повному обсязі екзаменаційною комісією (ЕК) вищого навчального закладу з цього фаху. Голову ЕК затверджує Міністерство освіти і науки України.

Кваліфікаційні роботи виконуються у вигляді магістерської роботи.

Діагностика якості підготовки магістрантів здійснюється під час підсумкової атестації у терміни, що передбачені навчальним планом.

ЕТАПИ ТА ЗАГАЛЬНИЙ ЗМІСТ КОМПЛЕКСНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Комплексний кваліфікаційний екзамен, що передбачає виконання певних атестаційних кваліфікаційних завдань, є адекватною формою кваліфікаційних випробувань, яка об'єктивно і надійно визначає рівень освітньої та професійної підготовки випускників вищих навчальних закладів, оцінювання ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-професійної підготовки студентів відповідно до об'єктивних критеріїв.

Зміст теоретичних і практичних питань і завдань, що виносяться на екзамен, орієнтується на діагностику рівня опанування магістрантом професійних компетенцій, що визначені у галузевому стандарті «СВО ОКХ Київського університету імені Бориса Грінченка – 10 Державний стандарт вищої освіти. Освітньо-кваліфікаційна характеристика «магістра».

Дисципліни, що виносяться на підсумкову атестацію

з/п	Шифр навчальної дисципліни за ОПП	Дисципліни, що виносяться на державну атестацію
1	2	3
1.	ОДФ.1	Соціальні комунікації
2.	ОДФ.5	Медіаправо та медіаполітика
3.	ОДФ.6	Теорія і методика створення медіатексту
4.	ОДФ.8	Основи виробництва медіапродукту

На основі узагальнених завдань випусковими кафедрами вищого навчального закладу за напрямом підготовки створюються екзаменаційні білети.

Комплексний державний екзамен з фахових дисциплін магістранти складають за розробленими і затвердженими на відповідних кафедрах екзаменаційними білетами, до яких увійшли питання, спрямовані на виявлення у студентів загальнотеоретичних знань, вміння застосовувати інтегровані знання програмового матеріалу при вирішенні практичних завдань, власної думки та особистісного ставлення. Питання екзаменаційних білетів, що охоплювали увесь зміст програми з дисциплін, мають не тільки репродуктивний, а й проблемно-пошуковий характер.

Комплексний кваліфікаційний екзамен з фахових дисциплін

Зразок білета комплексного кваліфікаційного екзамену з фахових дисциплін

1. Основні міжнародні документи з медіа права.
2. Журналістика як суспільний інститут.
3. Практичне завдання

Орієнтовні питання для комплексного кваліфікаційного екзамену

1. Соціальні комунікації в контексті розвитку інформаційного суспільства.
2. Історія дослідження соціальних комунікаційних процесів.
3. Базові положення теорії соціальних комунікацій: предмет, об'єкт, мета та завдання.
4. Методологічна основа теорії соціальних комунікацій.

5. Базовий понятійний апарат теорії соціальних комунікацій.
6. Медіасфера як інтегральний соціокультурний феномен.
7. Структура і складові частини сучасних соціальних комунікаційних процесів.
8. Типологія та класифікація соціальних комунікаційних процесів.
9. Структура та специфіка базової комунікаційної моделі: лінійний та циклічний варіант.
8. Специфіка і основні напрями діагностики соціальних комунікацій
9. Розвиток масової комунікації: основні періоди та етапи.
10. Масифікація: механізм та причини.
11. Прикладні моделі масової комунікації.
12. Якість інформації. Дезінформація.
13. Компресованість інформації. Визначення ступеня компресованості інформації.
14. Комунікативні бар'єри, обумовлені культурними факторами середовища.
15. Комунікативні бар'єри: індивідуальний фактор.
16. Інституалізований характер продукування, поширення й отримання масової інформації.
17. Інформаційні агентства, суть і форми їх діяльності.
18. Найвідоміші закордонні інформаційні агентства.
19. Вітчизняні інформаційні агентства 20. Стадії розвитку медіа (за Г.М. МакЛюеном).
21. Історія розвитку медіа права.
22. Зasadничі міжнародні документи з медіа права.
23. Правові засади розвитку новітніх інфокомунікаційних технологій та інформаційного суспільства.
24. Специфіка європейської моделі медіаправа.
25. Особливості північноамериканської моделі правового забезпечення розвитку медіасфери.
26. Характерні риси азійської правової моделі у царині медіа.
27. Правове регулювання медіа сфери на пострадянських теренах.
28. Порушення авторських прав в Інтернеті.
29. Правові засади перешкодження кіберзлочинності та проявам агресії та насильства в електронних мережах.
30. Нормативно-правова база регулювання медіа сфери в Україні.

Зразок практичного завдання

За поданою інформацією напишіть інформаційне повідомлення для інтернет-видання.

Досить символічно: зі слова «євровіза» можна виокремити інше — віз. Так-так, той самий гужовий транспорт, без якого й досі не обходиться селянин. Звісно, черепащачими темпами руху він суттєво поступається автомобілю, не кажучи вже про літак, який більше підходить для подорожей по Європі. А

оскільки ні подорожі повітряним судном, ні навіть автомобілем нашому селянину не доступні, та й не тільки селянину, а возом далеко не заїдеши, то твердження про уседержавну радість від запровадження євровізи — фантазії можновладців, котрі й гадки не мають (чи не прагнуть мати) про життя на селі, де люди безробіттям, безгрошів'ям, бездоріжжям доведені до відчаю.

Мої німецькі родичі, що мешкають у селі Шт'юкте поблизу Гамбурга, вийшовши на пенсію, активно подорожують Європою. Звісно, не щомісяця, а двічі-тричі на рік, але дозволяють собі турне — небувалу, за мірками їхніх українських родичів, які живуть у селі Каришків на Вінниччині, розкіш.

Чи зраділи наші селяни звістці про безвізовий режим в'їзду в країни ЄС, як наш Президент повідомив з телеекрана так, ніби промовляв Великодне вітання? Навряд чи. Політично підковані, ті, обурюючись, заходилися загинати пальці, перераховуючи, якою ціною дістався «такий прорив» і в яких кабальних умовах, продиктованих МВФ, їм доведеться жити далі.

Правду кажуть: півсвіту скаче, півсвіту плаче. Звісно, полегшено зітхнули ті, хто часто їздить до Європи на відпочинок, у туристичні подорожі, відрядження, на гостину до родичів. Можна було б порадіти (якщо це слово тут доречно) за безвіз для тієї великої кількості селян, хто, покинувши в Україні сім'ї, їхали за кордон на заробітки. Адже ні для кого не секрет, яких поневірянь доводиться зазнавати, щоб, в'їхавши до країни за туристичною візою на кілька тижнів, залишитися там на роки. Аж ні — євровіз не для них, бо не надає права на роботу та навчання в країнах ЄС, а поширюється лише на короткострокові поїздки: терміном 90 днів у проміжку 180 днів. Простіше кажучи, українці можуть перебувати в країнах ЄС кожні півроку по 90 днів.

Суттєва подробиця: для безвізової поїздки потрібно оформити біометричний паспорт, однак можна лишити й старий, якщо в ньому є мультівіза — користуватися нею. А можна і не клопотатися біометрикою, а їздити зі старим закордонним паспортом, звертаючись, як і раніше, в посольства по візи. Словом, вибирайте, як зручніше.

І ще. Якщо ви вибрали перший варіант, не забудьте прихопити підтвердження бронювання готелю або запрошення, якщо збираєтесь жити у родичів, запрошення для участі у конференції, виставці, лист від ділових партнерів тощо. І головне — гаманець чи платіжну електронну картку, а якщо попросять — баланс у вигляді роздрукованого з банкомата чека чи дзвінка на гарячу лінію банку.

Словом, що не рядок, то нові можливості для «охочих» до європодорожей селян. На жаль, вони знову залишилися «з носом». Чи то пак, з возом, до якого селянину не звикати. Бо безвіз більшості з них потрібен, як корові сідло.

Лариса Сай-Боднар («Сільські вісті»).

ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ (ПРАКТИЧНИХ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ)

Практична магістерська робота – це авторська розробка інформаційного продукту або проекту, що вноситься на захист перед Екзаменаційною комісією.

Практична магістерська робота виконується під керівництвом кваліфікованого викладача, який консультує студента, допомагає розробити концепцію авторського проекту, скласти план роботи та скерувати етапи створення журналістського проекту.

Тематика кваліфікаційних робіт

Тематика магістерських робіт розробляється щорічно випускаючими кафедрами і уточнюється в процесі індивідуальної роботи зі студентами. Вибираючи тему студент керується певними професійними інтересами чи опирається на набутий практичний досвід. Найбільш підготовленим студентам кафедра може запропонувати розробку наукової теми, що стосується специфіки роботи кафедри.

Магістерська практична робота має виконуватись відповідно до обраної студентом спеціалізації («Аналітичні медіа» або «Медіавидання»).

Тема кваліфікаційної роботи має відповідати типовим завданням виробничої діяльності фахівця з телевізійної журналістики.

Студент має право запропонувати на розгляд випускаючої кафедри власну тему.

Складові кваліфікаційної роботи

Магістерська практична робота повиненна містити:

Вступ

Ідея, мета, структура проекту.

Джерела проекту (опис джерел інформації, які були використані під час підготовки проекту).

Робота над проектом (опис послідовної роботи над проектом: труднощі, авторські знахідки тощо.)

Потенційна аудиторія проєку.

Розділ 1. Теоретико-практичне обґрунтування проекту «Назва» (історіографія досліджуваної тематики та аналіз медіа ринку; теорія жанру або формату, який покладено в основу проекту).

Розділ 2. Проект (серія інтерв'ю, портретний нарис, радіо-, телепрограма, документальний фільм, розслідування, проект газети, журналу, інтернет-видання, тощо).

- Матеріали періодичної преси подаються у текстовому вигляді.

- Відео та радіо у дипломну роботу подаються у вигляді сценарію.

Список використаної літератури

Додатки (відео та аудіо на електронному носії).

Проведення кваліфікаційного екзамену передусе виконанню і захисту кваліфікаційної роботи.

Для розгляду і захисту кваліфікаційної роботи в ЕК подаються документи:

- відомість складання державних екзаменів, екзаменів і заліків з теоретичних дисциплін, курсових проектів та робіт, практик;
- залікова книжка;
- кваліфікаційна робота;
- відгук керівника про кваліфікаційну роботу;
- рецензія фахівця з галузі.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІАГНОСТИКИ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ

Порядок створення і робота екзаменаційної комісії

Екзаменаційна комісія створюється щорічно для проведення атестації – комплексних екзаменів і захисту кваліфікаційних робіт та діє протягом календарного року як єдина для денної, заочної форм навчання та екстернату з кожної спеціальності.

До складу комісії входять викладачі випускаючих та профільних кафедр, провідні фахівці. Персональний склад ЕК затверджується ректором не пізніше ніж за місяць до початку роботи.

Графік роботи комісії затверджується ректором.

Захист кваліфікаційних робіт проводиться на відкритому засіданні ЕК за участю не менше половини її складу при обов'язковій присутності голови.

Регламент засідань ЕК встановлює її голова.

Рішення ЕК про оцінку кваліфікаційної роботи, а також про присвоєння випускнику освітнього рівня та кваліфікації, видачу йому документа про освіту і кваліфікацію приймається на закритому засіданні відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, які брали участь у засіданні. Голос голови ЕК є вирішальним при однаковій кількості голосів.

Засідання ЕК протоколюються. У протоколи вносяться:

- оцінки складання комплексного кваліфікаційного екзамену;
- запитання до випускника з боку членів та голови ЕК;
- окремі думки членів ЕК;
- здобуті освітній рівень і кваліфікація;
- назва документа про освіту і кваліфікацію (з відзнакою чи без відзнаки), який видається випускнику;
- інші відомості.

Протоколи підписують голова та члени ЕК, які брали участь у засіданні.

У випадках, коли захист кваліфікаційної роботи визначається незадовільним, ЕК встановлює, чи може студент подати на повторний захист

ту саму роботу з доопрацюванням, чи зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену випускаючою кафедрою.

Студент, який не захистив кваліфікаційну роботу, допускається до повторного захисту не менше ніж через рік протягом трьох років.

Після закінчення роботи ЕК голова складає звіт та подає його до навчального відділу. У звіті аналізується актуальність тематики, якість виконання кваліфікаційних робіт, уміння випускників застосовувати знання при вирішенні виробничих проблемних ситуацій, недоліки в підготовці, рекомендації щодо вдосконалення навчального процесу.

Звіти голів ЕК і результати комплексної атестації обговорюються на засіданні ради Інституту.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ

Професійна підготовка фахівця – це формування розвиненої, компетентної, здатної швидко адаптуватися до динамічних умов діяльності особистості на основі удосконалення змісту й технологій навчання студента. На комплексну атестацію винесено основні питання з фахових дисциплін, що дасть змогу перевірити стан підготовки майбутніх вчителів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися у швидкому потоці наукової інформації з питань літературознавства, мовознавства та спеціалізації.

При узагальненні оцінювання відповідей на екзамені та оцінюванні роботи члени комісії користуються такими вимогами й критеріями:

Підсумкова кількість балів (max – 100)	За національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Критерії оцінювання
90-100	відмінно	A	оцінку “відмінно” отримує студент, який продемонстрував всебічні, систематичні й глибокі знання програмового матеріалу, вільно володіє спеціальною термінологією, викладає матеріал послідовно, правильно застосовує теоретичні знання з різних дисциплін для розв’язання практичних завдань; уміє розробляти методику вирішення дослідницьких проблем, використовуючи при цьому новітні досягнення теорії телебачення та тележурналістики, технології телевиробництва, припускається 2-3 неточності у викладенні матеріалу, які не призводять до помилкових висновків і рішень

82-89 75-81	добре добре	В С	оцінку “добре” отримує студент, який достатньо розкриває основний зміст теоретичних питань, володіє навичками
			створення відеосюжету, вміє теоретично обґрунтувати й застосувати набуті знання з методики та технологій телевиробництва; правильно використовує професійну термінологію, не допускає у відповіді грубих помилок; можливі 1-2 неточності у використанні спеціальної термінології, несуттєві помилки у висновках, узагальненнях, які не спотворюють зміст відповіді
66-74 60-65	задовільно задовільно	Д Е	оцінку “задовільно” отримує студент, який в основному правильно відповідає на питання, але викладає матеріал неповно, не завжди послідовно; відчуває певні труднощі у застосуванні теоретичного матеріалу для виконання практичних завдань; помиляється в застосуванні професійної термінології
35-59	незадовільно з правом повторного складання при поновленні на ДЕК	FX	оцінку “незадовільно” отримує студент, який не може розкрити основний зміст теоретичних питань, не володіє навичками застосування набутих знань для виконання практичних завдань; не володіє професійною термінологією; допускає грубі помилки в остаточних висновках

Набуті знання та вміння оцінюються за **критеріями**:

За кожне теоретичне питання випускник може максимально отримати 30 балів, за практичне – 40 балів.

Перше питання стосується певної проблеми комунікативного процесу та його форм, масової інформації як основи масово-комунікативного процесу, теорії телебачення та тележурналістики, її засобів і прийомів. Оцінка знань випускників з дисциплін є комплексною, становить еквівалент усієї сукупності теоретичних відомостей, умінь і навичок, набутих у процесі вивчення зазначених курсів.

25-30 балів – випускник дає вичерпну відповідь на поставлене питання і виявляє глибокі ґрунтовні знання з певної теми, демонструє знання загальних характеристик телевиробництва, створення телепрограм різних жанрів, специфічних особливостей термінологічного апарату та прийомів конкретних методів, структуру телеконтенту, систему телевізійних жанрів, а також спроможність мислити нестандартно, використовувати адекватні технології та моделі для створення комунікативних дискурсів, давати оригінальне тлумачення проблем, здатність самостійно інтерпретувати, узагальнювати, робити висновки на основі конкретного матеріалу, аналізувати глобальні комунікативні процеси з точки зору їх ефективності, якості, суспільної

значимості, давати об'єктивну оцінку впливовим ЗМІ та творчим здобуткам діячів вітчизняної та світової журналістики. Випускник вільно оперує журналістикознавчою термінологією, характеризує функції, структуру різних типів видань, формує цілісні концепції осмислення явищ інформаційного простору.

20-24 бали – випускник правильно і майже в достатньому обсязі дає відповідь на поставлене питання, що підтверджує його глибокі знання з дисциплін, демонструє розуміння специфічної структури журналістських текстів, аналізує її та володіє термінологічним та понятійним апаратом теорії журналістики і журналістської творчості.

15-19 балів – випускник недостатньо орієнтується в матеріалі, поверхово сприймає структуру комунікативних процесів, зміст та жанри публіцистичних текстів, фото- та відеоматеріалів не завжди може самостійно виявити специфіку журналістських текстів.

1-14 балів – випускник не може викласти зміст питання, погано орієнтується у навчальному матеріалі, категоріях тележурналістики, не вміє на належному рівні оперувати термінологічним та понятійним апаратом. Інколи звучать завчені напам'ять фрази, які випускник не може чітко пояснити; відсутні приклади, допускаються грубі фактичні помилки.

Висловлювання студента «бідне», спрощене, містить 7 мовленнєвих огріхів.

Друге питання – із історії української чи зарубіжної журналістики.

25-30 балів – студент вільно і повно володіє фактичним матеріалом щодо виникнення та розвитку засобів масової інформації різних країн світу і України, має цілісне уявлення про світову та українську журналістику як динамічне і комплексне явище, здатний донести цей матеріал до свідомості інших, аргументуючи будь-яке його положення; виявляє творчі здібності в опрацюванні поставленої проблеми; уміє встановлювати міжпредметні зв'язки, грамотно коментувати питання у діахронічному та синхронічному розрізах, кваліфіковано веде дискусію. При відповіді студент не допускає фактичних і мовленнєвих помилок.

20-24 бали – студент засвідчує високий рівень осмислення вивченого, спроможний логічно, аргументовано, чітко, точно і вільно висловлювати власні думки, не допускає фактичних помилок. Спостерігається уміння коментувати історичні явища, встановлювати системні зв'язки. Мовлення чітке, логічне, хоча допускаються незначні мовленнєві помилки.

15-19 балів – студент досить послідовно і логічно відтворює матеріал, проте не може обґрунтувати висловлені думки з історії української та зарубіжної журналістики, проявляє поверховість суджень, не вміє пояснити суті конкретних історичних явищ та процесів, не може самостійно визначити специфіку розвитку засобів масової інформації, неточно визначаючи причини та наслідки окремих історичних фактів; відповідає на більшість запитань, що конкретизують відповідь; може навести окремі завчені приклади, проте не завжди точно. У відповіді допускає до 4-х фактичних, 5ти мовленнєвих помилок.

1-14 балів – відповідь характеризується низьким рівнем усвідомлення, студент допускає істотні помилки у викладенні матеріалу, не володіє тележурналістською термінологією, порушує логіку відповіді, відтворює матеріал на елементарному рівні, називаючи окремі факти. Інколи звучать завчені напам'ять фрази, які випускник не може чітко пояснити; відсутні приклади, допускаються грубі фактичні помилки. Висловлювання студента «бідне», спрощене, містить 7 мовленнєвих огріхів.

Третє – практичне завдання.

30-40 балів виставляється за те, що:

випускник повністю оволодів теоретичним матеріалом, логічно і послідовно застосовує його при аналізі відеоматеріалу; виявляє творчий підхід до вивченого; засвідчує ознаки самостійної життєвої позиції, оцінюючи нові факти, явища, погляди; при відповіді не допускає фактичних і мовленнєвих помилок.

19-29 балів виставляється за те, що:

студент здатен досить послідовно аналізувати відеоматеріал, застосовує набуті знання в стандартних ситуаціях, але не спроможний виконувати завдання, що вимагають застосування трансформаційних умінь.

Здатен зв'язно висловлюватися, добре відтворювати вивчений матеріал.

1-18 балів виставляється за те, що:

студент не зміг самостійно проаналізувати запропонований відеоматеріал за основними критеріями, його відповідь характеризується низьким рівнем усвідомлення; допускаються грубі фактичні помилки; висловлення «бідне», спрощене, містить понад сім мовленнєвих огріхів.

При оцінюванні відповіді студента члени екзаменаційної комісії керуються такими критеріями:

- правильність, змістовність, аргументованість відповідей;
- уміння застосувати теоретичні знання з різних дисциплін для розв'язання практичних завдань;
- уміння самостійно зробити висновки з наведених фактів;
- володіння технологією створення телепродукту різних жанрів.

Під час іспиту студент повинен продемонструвати такі знання й уміння:

Оцінювання виконання магістерської роботи

Деякі вимоги, виконання яких забезпечує максимальну оцінку кваліфікаційній роботі:

- об'єктивне висвітлення стану питання з творчим використанням сучасних джерел інформації;
- практичне значення результатів;
- наявність посилань на джерела інформації;
- відсутність дублювання, описового матеріалу, стереотипних рішень, що не впливають на суть та висвітлення отриманих результатів;
- використання прикладних пакетів комп'ютерних програм;

- оформлення відповідно до чинних стандартів;
 - загальна та професійна грамотність, лаконізм і логічна послідовність викладу матеріалу;
 - якість оформлення; -
- самостійність виконання.

Оцінювання магістерської роботи здійснюється за наступними критеріями:

- відповідність змісту роботи обраній темі, її актуальність (10 б.);
- логічність структури роботи та чітка програма роботи (10 б.);
- ґрунтовність, повнота і критичний аналіз літератури з проблеми (20 б.);
- рівень реалізації авторського задуму (10 б.);
- літературне, технічне й естетичне оформлення роботи (10 б.);
- публічний захист роботи (аргументованість, переконливість, вільне володіння матеріалом, культура мовлення, із врахуванням відгуку та рецензії на роботу) (40 б.).

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМПЛЕКСНОЇ АТЕСТАЦІЇ

Методичні матеріали мають забезпечити самостійну роботу студента з підготовки до комплексної атестації.

Методичні матеріали розробляються випускаючими кафедрами, розглядаються і затверджуються вченою радою Інституту.

Методичні рекомендації щодо самостійної роботи підготовки студента до комплексної атестації подаються за наступною структурою.

- методичні рекомендації до написання;
- методичні рекомендації до складання комплексного кваліфікаційного екзамену.

Документи про освіту та кваліфікацію

Здобувачі освітньо-кваліфікаційного рівня “магістр”, які успішно пройшли атестацію, отримують диплом про здобуття відповідного рівня вищої освіти за відповідним напрямом підготовки та кваліфікації магістра.

Студентам, які мають не менше 75% відмінних оцінок з усіх навчальних дисциплін і практичної підготовки, оцінки "добре" з інших дисциплін та оцінки "відмінно" за результатами атестації, видається диплом з відзнакою.

Студенти, які отримали незадовільну оцінку при складанні комплексного екзамену або при захисті кваліфікаційної (магістерської) роботи, відраховуються з Університету та одержують академічні довідки.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Абдеев Р.Ф. Философия информационной цивилизации / Р. Абдеев. – М.: ВЛАДОС, 1994. – 336 с.
2. Агеев В.С. Межгрупповые взаимодействия: Социальнопсихологические проблемы / Агеев В.С. – М.: Изд-во МГУ, 1990. – 239 с.
3. Акопов А.И. Методика типологического исследования периодических изданий. – Иркутск, 1985.
4. Андрунас Е.Ч. Информационная элита: коррупции и рынок новостей. – М., 1991.
5. Анонимность в Интернете: - Режим доступа: // <http://2ip.ru/article/privat/>
6. Антонюк Г.И. Социальное проектирование / Г. Антонюк. – Минск: Наука и техника. 1978. – 127 с.
7. Ануфриева Н.М., Зелинская Т.Н., Зелинская Н.Е. Социальная психологія. – К., 2000.
8. Астротерфинг - технология манипуляции общественным мнением в интернете: - Режим доступа: // <http://uanic.name/>
9. Багиров Э.Г. Основы телевизионной журналистики. – М., 1987.
10. Багмут А.Й., Бровченко Т.О., Борисюк І.В., Олійник Г.П. Національна виразність звукового мовлення засобів масової інформації. – К., 1994.
11. Байцев А.Ю. Коммуникация / А.Ю. Байцев // Философский энциклопедический словарь:– Электронные данные. - Режим доступа: <http://arion.ru/wiki/Коммуникация>
12. Бакулев Г.П. Массовая коммуникация: западные теории и концепции / Г.П. Бакулев. – М.: Аспект-Пресс, 2005. - 176 с.
13. Бебик В.М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка публік релейшнз / В.М.Бебик. – К.:МАУП, 2005. – 440 с.
14. Берегова О.М. Комунікація в соціокультурному просторі України: технологія чи творчість / О.М.Берегова. – К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2006. – 388 с.
15. Берегова О.М. Сучасні комунікації в культурі України: / О.М. Берегова. – К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2006. – 178 с.
16. Беляков О.О. Масова комунікація та екологічна політика / О.О. Беляков. – К.: ВПЦ „Київський Університет”, 2001. – 149 с.
17. Блэк С. Паблік релейшнз / С. Блэк. – М. : Сирин, 2003. – 202 с.
18. Боброва, И.И. Черный PR? Белый GR! Цветной IR: менеджмент информационной культуры / И.И. Боброва; В. Зимин. – М. : Вершина, 2006. – 464с.
19. Богомолова Н. Социальная психология массовой коммуникации. - М., 2008.
20. Борев В.Ю. Культура и массовая коммуникация: / В.Ю.Борев, А.В. Коваленко. –М.: Наука, 1986. – 302 с.
21. Бориснев С.В. Социология коммуникации: / С.В. Бориснев. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 270 с.

22. Борьба с киберпреступностью (электронна підборка). - Режим доступа: // <http://soft.compulenta.ru/security/crime/crimereduce/>
23. Боярська З.І. Преса і формування правової культури. – К., 1991.
24. Брайант Дженнингз, Томпсон Сузан. Основы воздействия СМИ. – М.; С.-П.; К.: Издательский дом “Вильямс”, 2004.
25. Бугрим В.В., Машенко І.Г. Телебачення прямого ефіру. К.: Либідь, 1992.
26. Бухарцев Р.Т. Творческий потенциал журналиста. – М., 1985.
27. Ван Дейк Т.А. Структура новостей в прессе // Язык, познание, коммуникация. – М., 1989.
28. Вартанов Г. Короткий довідник газетного працівника. – К., 1989.
29. Васильева А.Н. Газетно-публицистический стиль речи. – М., 1982.
30. Васильева Л.А. Делаем новости. М., 2003
31. Вацлавик П. Психология межличностной коммуникаций / П. Вацлавик, Дж. Бивин, Д. Джексон. – СПб., 2000.
32. Ващекин Н. П. Информатизация общества как феномен культуры / Н. П. Ващекин // Информатика и культура. Новосибирск, 1990.
33. Вебер М. Соціологія. Загальноісторичні аналізи. Політика. – К.: Основи, 1998. – 534 с.
34. Взаимодействие средств массовой информации, народа и институтов власти в процессе демократизации. – Минск, 1991.
35. Виды компьютерных вирусов и способы борьбы с ними. - Режим доступа: // http://comp.web-3.ru/virus/?act=full&id_article=1411
36. Виды угроз информационной безопасности. - Режим доступа: // <http://www.arinteg.ru/articles/ugrozy-informatsionnoybezopasnosti-27123.html>
37. Вихорев С.В. Классификация угроз информационной безопасности / С.В. Вихорев. – Режим доступа: // http://www.cnews.ru/reviews/free/oldcom/security/elvis_class.shtml
38. Віннікова Н.М. Оптимальне співвідношення візуальної та вербальної інформації у розважальних програмах // Дослідження молодих учених у контексті розвитку сучасної науки: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. – К.: Київськ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2011. – С.179-183.
39. Владимиров В. Комерційна журналістика як галузь інформаційного бізнесу. – Луганськ, 1995.
40. Владимиров В.М. Журналістика, особа, суспільство: проблема розуміння / В.М. Владимиров. – К.: Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, 2003. – 220 с.
41. Войскобойников Я.С., Юрьев В.К. Журналист и информация. М., 1993.
42. Войскунский, А. Е. Я говорю, мы говорим... Очерки о человеческом общении / А. Е. Войскунский. – М., 1990.
43. Галатенко В.А. Основы информационной безопасности. 4е изд. учеб. пособие, ВУЗ. - М: Издательство Бинوم. Лаборатория знаний, Интуит, 2008. - 205 с.
44. Галатенко В.А. Стандарты информационной безопасности. - М.: Интернет-университет информационных технологий, 2006. - 264 с.

45. Галахова А. Методика доказывания нарушения авторских прав в информационной сфере в сети Интернет (часть 1) / А.Галахова. – Режим доступа: // http://www.psj.ru/saver_magazines/detail.php?ID=70859.
46. Галинская И.Л. Компьютерная этика, информационная этика, киберэтика / И.Л.Галинская. - Режим доступа: // <http://ilgalinsk.narod.ru/articles/competh.htm>.
47. Гапоненко А.Л. Стратегическое управление / А.Л. Гапоненко, А.П. Панкрухин. – М.: Омега-Л. – 2004. – 472 с.
48. Голядкин Н.А. ТВ информация в США. М., 1995.
49. Горный Е. Цифровой разрыв: факты и мифология / Е.Горный. - Режим доступа: // http://www.zhurnal.ru/staff/gorny/texts/digital_divide.html.
50. Горохов В. Основы журналистского мастерства. М., 1989.
51. Горохов В.М. Слагаемые мастерства: Особенности журналистского творчества. – М., 1982.
52. Гоян В.В. Візуально-вербальний контекст інформації. К., 1995.
53. Гоян В.В. Формування візуального мислення як один із сегментів професійної підготовки тележурналіста: сучасні тенденції і перспективи. К., 2000.
54. Грановская Р.М., Крижанская Ю.С. Творчество и преодоление стереотипов. СПб., 1994.
55. Грачев Г., Мельник И. Манипулирование личностью: организация, способы и технологии информационно-психологического воздействия / Г.Грачев, И.Мельник. - Режим доступа: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Psihol/Grach/index.php
56. Григора Д. Журналістика у термінах і виразах. – Львів, 1974.
57. Гуревич С.М. Газета: вчера, сегодня, завтра. Учебное пособие. – М., 2004.
58. Гутброд Г. Успішна комунікація в бізнесі та освіті: / Г.Гутброд, О.Беляков. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський ун-т”, 2006. – 207 с.
59. Давыдов И. Масс-медиа российского интернета. Основные тенденции развития и анализ текущей ситуации: Аналитический доклад. / <http://www.russ.ru/politics/20000928davydov.html>. 28.09.2000.
60. Даниленко С.І. Журналістські методи інформаційного забезпечення зовнішньої політики держави. – К., 1997.
61. Декларація про державний суверенітет України. – К., 1990.
62. Дмитриев Л.А. Искусство информации. М., 1996.
63. Дніпренко Н.К. Комунікація, демократичні стандарти в роботі органів державної влади: / Н.К. Дніпренко, Н.В. Окша, Т.С. Андрійчук, Г.І. Зоценко, А.А. Леонтева. – К.: Вістка, 2008. - 164 с.
64. Домарев В.В. Безопасность информационных технологий. Системный подход. - К.: ООО ТИД Диа Софт, 2004. - 992 с.
65. Доценко Е.Л. Психология манипуляции: феномены, механизмы и защита. М., 1996.

66. Дятченко Л.Я. Социальные технологии в управлении общественными процессами / Л.Я. Дятченко. – Белгород: Центр социальных технологий, 1993. – 343 с.
67. Европейская Конвенция по борьбе с киберпреступностью: - Режим доступа: // http://pravo.ru/interpravo/legislative/view/27_u/articles/competh.htm
68. Європейська Конвенція про захист прав людини і основних свобод
69. Єрмоленко А.М. Комунікативна практична філософія: [підручник] / А.М. Єрмоленко. – К.: Лібра, 1999. – 488 с.
70. Журналістський фах: газетно-журнальне виробництво : навчальний посібник / Т. О. Приступенко, Р. В. Радчик, М. К. Василенко та ін. ; за ред. В. В. Різуна. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2010. – 287 с.
71. Закон України "Про захист персональних даних"
72. Закон України "Про інформаційні агенства"
73. Закон України "Про інформацію"
74. Закон України "Про рекламу"
75. Закон України "Про телебачення і радіомовлення"
76. Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми: наук. видання / Укл.: Петрів Т., Сафаров А., Сюмар В., Чекмишев О., – К.: Ніч лава, 2006. – 100 с.
77. Засоби масової інформації: Українське законодавство. – К.: IREX, 2004. – 367 с.
78. Засорина Т., Федосова Н. Профессия – журналист. – Ростов н/Д., 1999.
79. Зверинцев А. Б. Коммуникационный менеджмент: рабочая книга менеджера PR / А. Б. Зверинцев. – СПб., 1997. Гл. 2, 3, 8.
80. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник 3-тє вид. — Львів., 2008.
81. Здоровега В.Й. Вступ до журналістики. – Львів, 1998.
82. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів: ПАІС, 2004. – 268 с.
83. Иванов В. Аспекты массовой коммуникации. - К., 2009. Ч.1-2.
84. Иванов В.Н. Социальные технологии в современном мире / В.Н. Иванов. – М.: Славянский диалог, 1996. – 335 с.
85. Иванов В.Ф. Аспекты массовой коммуникации. Теории и модели массовой коммуникации / В.Ф. Иванов. – К.: Центр Вільної Преси, 2009. – 330 с.
86. Искусство разговаривать и получать информацию: хрестоматия.
87. История возникновения киберпреступлений: - Режим доступа: // http://dehack.ru/arts/istorija_vozniknovenija_kiberprestuplenij_/
88. Итоги исследования: киберпреступность в России и мире (2012 г.): - Режим доступа: // <http://startupafisha.ru/news/itogiissledovaniya-kiberprestupnost-v-rossii-i-mi/>

89. Іванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики: навчальний посібник / За наук. ред. В.В.Різуна. – К.: Центр Вільної Преси, 2010. – 258 с. (http://www.aup.com.ua/uploads/TM_web.pdf)
90. Іванов В.Ф. Законодавство і журналістика. Становлення правової бази в Україні та світовий досвід. – К., 1997.
91. Іванов В.Ф., Мелешенко О.К. Сучасні комп'ютерні технології і засоби масової інформації: аспекти застосування. – К., 1998.
92. Калиберда Е.Г. Связи с общественностью: вводный курс : учебное пособие / Е.Г. Калиберда. - М. : Логос, 2003.
93. Капелюшний А. О. Редагування в засобах масової інформації / А. О. Капелюшний. – Львів, 2009.
94. Карась М.А. Журналістський фах: організація творчовиробничого процесу: Навч. посібник - К.: видавництво Інституту журналістики, 2009. – 101 с.
95. Карась Р. Угрозы для корпоративных сетей из сетей социальных / Р.Карась. - Режим доступа: <http://www.itsec.ru/articles2/focus/ygrozi-dlya-korporativnih-setei-iz-seteisocialnih>.
96. Катвалюк А.Л. Социальные технологии / А.Л. Катвалюк. – Тернополь: Економічна думка, 2001. – 284 с.
97. Кашкин, В. Б. Введение в теорию коммуникации: учеб. пособие / В. Б. Кашкин. – Воронеж, 2000.
98. Квіт С.М. Масові комунікації. – К.: Видавничий дім “КиєвоМогилянська академія”, 2008. – 208 с.
99. Киберпреступность. - Режим доступа: [/http://www.itsec.ru/keywords.php?keyword=7503/](http://www.itsec.ru/keywords.php?keyword=7503/)
100. Классификация и анализ угроз: - Режим доступа: [//http://inf-bez.ru/?p=156](http://inf-bez.ru/?p=156).
101. Коган, В. З., Человек: информация, потребность, деятельность / В. З. Коган, А. А. Уханов. – Томск, 1991.
102. Колин К.К. Социальная информатика: / К.К. Колин. – М.: Фонд «Мир», 2003. – 432 с.
103. Коммуникация: теория, методы исследования, технологии: учеб. пособие. Минск, 2004.
104. Коновець О. Теорія масової комунікації. - К., 2009.
105. Коновець О.Ф. Масова комунікація: теорії моделі технології: навч. посібник / О.Ф.Коновець. – К.: ЛГУ, 2009. – 266 с.
106. Коппервуд Р., Нельсон Р.П. Как преподносить новости. М., 1998.
107. Копылов В.А. Информационное право. 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 512 с.
108. Королько В.Г. Паблік рілейшнз. Наукові основи, методика, практика: / В.Г. Королько. – К.: Видавничий дім „Скарби”, 2001. – 400 с.
109. Коротков А. Безопасность в киберпространстве / А.Коротков. - Режим доступа: [// http://z-filez.info/story/andreykorotkov-bezopasnost-v-kiberprostranstve](http://z-filez.info/story/andreykorotkov-bezopasnost-v-kiberprostranstve)

110. Костенко Н.В. Ценности и символы в массовой коммуникации / Н.В. Костенко. – К.: Наукова думка, 1993. – 129 с.
111. Костина А.В. Массовая культура как феномен постиндустриального общества / А.В. Костина. – М.: Ком. Книга, 2006. – 350 с.
112. Крутских А., Федоров А. О международной информационной безопасности. - М.: Слово, 2008, - 234 с.
113. Крушельницька О.В. Методологія та організація наукових досліджень: / О.В. Крушельницькая. – К.: Кондор, 2009. – 206 с.
114. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці. – Львів, 1997.
115. Кузнецова Ю.М., Чудова, Н.В. Психология жителей Интернета. - 2-е, испр. - М.: ЛКИ 2011. - 224 с.
116. Кузнецова О.Д. Основи масової комунікації. – Львів, 1997.
117. Курбан О. Культура масових міжгрупових комунікацій / О.Курбан // ПР-менеджер. – 2009. – №9, С. 18-27.
118. Курбан О.В. До питання про технології діагностування та моделювання соціокомунікативних процесів / О. В. Курбан // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – 2009. – Випуск XXIII. – С. 54-60.
119. Курбан О.В. Правові основи функціонування соціальних комунікацій в Україні / А.Курбан // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Вип.46. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2009. – 692 с. – С.627-631.
120. Лалл Джеймс. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід. – К.: “Вид-во “К.І.С””, 2002. – 264 с.
121. Ламбет Эдмонт Б. Приверженность журналистскому долгу. – М., 1998.
122. Лебон Г. Психология народов и масс. – М., 1987.
123. Леонтьев В.П. Безопасность в сети Интернет. - М.: ОЛМА Медиа Групп, 2008. - 256 с. ил.
124. Лепехин А. Н. Расследование преступлений против информационной безопасности. Теоретико-правовые и прикладные аспекты. - М.: Тесей, 2008. - 176 с.
125. Лизанчук В.В., Кузнецова О.Д. Методи збирання й фіксації. – Львів, 1996.
126. Листьев Т.Н. Информационная война. - СПб., 2005.
127. Личность. Общение. Групповые процессы. М., 1991.
128. Лотман Ю. М. Семиосфера: Культура и взрыв. Внутри мыслящих миров: Статьи. Исследования. Заметки. – СПб.: «Искусство – СПб», 2000.
129. Лубкович І. Соціологія і журналістика. – Львів, 1997.
130. Луков В.А. Социальное проектирование: / В.А. Луков. – М.: Флинта, 2003. – 239 с.
131. Львофф Б. СМИ и информационное общество / Б.Львофф. - Режим доступу: <http://www.proza.ru/2007/05/11-46>.

132. Мак-Люен М. Галактика Гутенберга. Становлення людини друкованої книги. - К.: Ніка-центр, 2001. - 461 с.
133. Мандиа К. Защита от вторжений. Расследование компьютерных преступлений. - СПб.: Лори, 2005.
134. Масова комунікація: Підручник / А. З. Москаленко, Л. В. Губернський, В. Ф. Іванов, В. А. Вергун. – К.: Либідь, 1997. – 216 с.
135. Матвієнко В.Я. Соціальні технології / В.Я. Матвієнко. – К.: Українські пропілеї, 2001. – 446 с.
136. Мащенко І.Г. Телебачення України. Том перший. К., 1998.
137. Миронченко В.Я. Інформаційне радіомовлення України. – К., 1996.
138. Могильний С.Б. Методи та інструменти ділової розвідки в Internet. - К.: 2010, - ТОВ "Задруга" - 264 с.
139. Моисеев В.А. Паблик рилейшнз. Теория и практика / В.А. Моисеев. – К.: Вира-Р. – 1999. – 375 с.
140. Москаленко А.З. Вступ до журналістики : підручник. – К., 1997.
141. Москаленко А.З. Теорія журналістики: Підручник. – К.: Експресоб'ява, 2002. – 334 с.
142. Москаленко А.З., Губерський Л.В., Іванов В.Ф. Основи масовоінформаційної діяльності. – Київ, 1999.
143. Музыкант В.Л. Заголовок в газете. – М., 1992.
144. Нарушение авторских прав в Интернете. Правовая культура как корень проблем в сфере интеллектуальной собственности. - Режим доступа: <http://www.kolosov.info/kommentarii/narushenieavtorskih-prav-v-internete>.
145. Общие понятия информационной безопасности. - Режим доступа: // <http://bezopasnik.org/article/5.htm>.
146. Оксюк А.Г., Вялкова В.И., Мищенко В.А., Шелемин З.К. Распространение киберпреступлений организационно-технические методы их преодоления / Е.Горный. - Режим доступа // <http://mitkevich.uaprom.net/a94134-rasprostranenie-kiberprestuplenijorganizatsionno.html>, вільний.
147. Основы творческой деятельности жу журналиста. – Спб., 2000.
148. Основные понятия и определения в сфере информационной безопасности : - Режим доступа // http://www.i2r.ru/static/287/out_15595.shtml.
149. Основы творческой деятельности журналиста. Ред.-сост. С.Г.Корконосенко. СПб.,2000.
150. Основы теории коммуникации: учебник / под ред. проф. М. А. Василика. М., 2005.
151. Партико З.В. Теорія масової інформації та комунікації: навч. посібник. — Л.: Афіша, 2008. – 290 с.
152. Пархоменко В.Д. Інформаційна аналітика у сфері науково-технічної діяльності: / В.Д. Пархоменко, О.В. Пархоменко. – К.: УкрІНЕІ, 2006. – 224 с.

153. Патрушев В.И. Введение в теорию социальных технологий / В.И. Патрушев. – М.: ИКАР, 1998. – 200 с.
154. Пашенцев Е.Н. PR от бизнеса до политики / Е.Н. Пашенцев. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: Издательство "Финпресс", 2002. – 368 с.
155. Перов, В. Ю. Стратегии философского осмысления социального общения / В. Ю. Перов // Коммуникация и образование: сб. статей под ред. С. И. Дудника. СПб., 2004. С. 9—32.
156. Перфильева О.В. Проблема цифрового разрыва и международные инициативы по ее преодолению / О.В.Перфильева. - Режим доступа: http://ecsocman.hse.ru/data/2011/05/06/1268033430/getting_over_digital.pdf.
157. Петраков А.В. Основы практической защиты информации. - Учеб. пособие. - М.: Солон-Пресс, 2005. - 384 с.
158. Пізнюк Л.В. Зв'язки з громадськістю: Навчальний посібник для дистанційного навчання. — К.: Ун-т «Україна», 2009. — 134 с.
159. Подшивалкина В.И. Социальные технологии: проблемы методологии и практики / В.И. Подшивалкина. – Кишинев: Центр типография. 1997. – 352 с.
160. Поппер К. Відкрите суспільство і його вороги / К. Поппер; переклад з англ. О.Коваленко. – К.: Основи. - 1994. – Т.1. – 444 с.
161. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации / Г. Г. Почепцов – М.-К., 2001.
162. Почепцов Г. Паблик рилейшнз для профессионалов / Г. Почепцов. - М.: Рефм-бук, К.: Ваклер. – 2001. – 624 с.
163. Почепцов Г.Г. Информационные войны / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефлбук, 2000. – 576 с.
164. Почепцов Г.Г. Коммуникативные технологии XX века / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефл-бук, К.: Ваклер, 1999. – 348 с.
165. Почепцов Г.Г. Коммуникативный инжиниринг: теория и практика / Г.Г. Почепцов. – К.: Альтер-пресс, 2008. – 408 с.
166. Пригожин А. И. Современная социология организаций: учебник / А. И. Пригожин. – М., 1995.
167. Признаки заражения компьютераю - Режим доступа // <http://support.kaspersky.ru/faq/?qid=180593454>
168. Приступенко Т.О. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації / Т.О. Приступенко. – Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики. – К., 2004. – 376 с.
169. Прохоров Е.П. Введение в теорию журналистики. М., 2002.
170. Публицистика и информация в современном обществе / Сб. статей под ред. Солганика Г.Я. М., 2000.
171. Путівник ретельного журналіста. – К., 2007. – 174 с.
172. Пять скрытых угроз социальных сетей .- Режим доступа: // <http://digest.subscribe.ru/inet/inet/n189231539.html>.
173. Раммурти Г. Основные тенденции развития угроз в 2012 году / Г.Раммурти . - Режим доступа : //

<http://www.itsec.ru/articles2/focus/osnovnye-tendentsii-razvitiya-ugroz-v-2012godu>.

174. Расторгуев С.П. Информационная война. . - М.: Наука, 2008. - 235с.
175. Різун В.В. Теорія масової комунікації: підруч. для студ. галузі 0303 “журналістика та інформація” / Володимир Різун. – К.: Просвіта, 2008. – 260 с.
176. Родионов Б.А. Коммуникация как социальное явление / Б.А. Родионов. – Ростов: Рост ЦЕТА, 1984. – 143 с.
177. Родичев Ю. Информационная безопасность: Нормативно-правовые аспекты. - СПб.: Питер, 2008. - 272 с.
178. Рэндалл Д. Универсальный журналист. СПб.,1999.
179. Садохин А.П. Теория и практика межкультурной коммуникации / А.П. Садохин. – М.: Юнити. – 2004. - 271 с.
180. Сапунов, Б. М. Философские проблемы массовой информации и телерадиокоммуникации / Б. М. Сапунов. – М., 1998.
181. Сачков И. Киберпреступность в России. Преступления и наказания / И.Сачков. - Режим доступа:
<http://rocid.ru/files/events/rif11/presentations/21apr.s32--i.sachkov.pdf>.
182. Связи с общественностью как социальная инженерия/ под. ред. В.А. Ачкасовой, Л.В. Володиной. – СПб.: Речь, 2005. – 336 с.
183. Седов О. Угрозы социальных сетей / О.Седов. - Режим доступа:
<http://www.osp.ru/cio/2011/12/13012286/>
184. Середа С.А. Определение размера нарушения авторских прав в Интернет: проблемы и подходы / С.А.Середа. - Режим доступа:
http://consumer.nm.ru/crime_sz.htm.
185. Сидорская И. В. Барьеры и фильтры в коммуникационных процессах / И. В. Сидорская // Сродкі масавай інфармацыі Беларусі ў дэмакратычным працэсе: матэрыялы Міжнароднай навук. канферэнцыі. Минск, 2001. С. 79—80.
186. Скотт Б. Разработка правил информационной безопасности. - М.: Вильямс, 2002. - 208 с.
187. Соколов А.В. Введение в теорию социальной коммуникации: / А.В. Соколов. – СПб.: ГУП, 1996. – 320 с.
188. Соколов А.В. Общая теория социальной коммуникации: учебное пособие / А.В. Соколов. – СПб.: Михайлов, 2002. – 460 с.
189. Социальные коммуникации (теория, методология, деятельность): словарь-справочник / под ред. В.А. Ильганаевой. – Х. : КП «Городская типография», 2009. – 392 с.
190. Сурмин Ю.П. Теория социальных технологий / Ю.П. Сурмин Н.В.Туленков. – К.: МАУП, 2004. – 608 с.
191. Сучасна агенцій на журналістика. Довідкове видання для студентів Інституту, факультетів, відділень та кафедр журналістикаи. (За загальною редакцією В.В.Різуна) К: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2010

192. Тертычный А.А. Жанры периодической печати. – М., 2000.
193. Тертычный А.А. Журналистское расследование. – М., 2000. 130.
Українське законодавство: засоби масової інформації / Підготовлено
Програмою правового захисту та освіти ЗМІ IREX У-Медіа. – К., 2004. –
368 с.
194. Техника дезинформации и обмана. - М.: Слово, 2008, - 139 с.
195. Фукуяма Ф. Доверие: социальные добродетели и путь к
процветанию / Френсис Фукуяма. – М. : АСТ. – 2006. – 326 с.
196. Фурс, В. В. История наук об информации и коммуникации: учеб.
пособие / В. В. Фурс. – Минск, 2001.
197. Хабермас, Ю. Моральное сознание и коммуникативное действие /
Ю. Хабермас. – СПб., 2000.
198. Хавкіна Л.М. Сучасний український рекламний міф : / Любов 4.
Хавкіна ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. - Х. : арк. іст.-філософ. т-во,
2010. - 352 с.
199. Хавкіна Л.М. Функціонування традиційних образів і сюжетів у
сучасному українському рекламному міфі // Verba magistri. – Х., 2009.
200. Халер М. Пошук і збір інформації. – К.: Арт-Аз, 2006. – 180 с.
201. Харрис Р. Психология массовых коммуникаций. – М., 2002.
202. Хомінський С. Й. Висвітлення синтезу екології та ісламу на
сторінках преси / Сергій Хомінський // Творчі та організаційні
особливості функціонування сучасного медійного простору : зб. наук.
пр. / Національний університет „Києво-Могилянська академія”,
Галицький інститут імені
203. Чамара В.Ф. Зародження та розвиток агенційної журналістики в
Україні // Сучасна агенційна журналістика : довідкове видання для
студентів Інституту, факультетів та кафедр журналістики/ за заг. Ред.
В.Різуна. – К.:І-т журналістики КНУ імені Т.Шевченка., 2010. – 148 с.
204. Чекмишев О.В. Основи професійної комунікації. Теорія і
практика новинної журналістики: Підручник-практикум. – К.:
Видавничополіграфічний центр „Київський університет”, 2004. – 130 с.
205. Чертов, Л. Ф. Знаковость: опыт теоретического синтеза идей о
знаковом способе информационной связи / Л. Ф. Чертов. – СПб., 1993.
С. 210—225.
206. Чумиков, А.Н. Связи с общественностью : учебное пособие / А.Н.
Чумиков. – 3-е изд. –М.: Дело, 2001. – 296 с.
207. Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации: / Ф.И. Шарков. – М.:
Изд. дом «Соц. отношения», Изд-во Перспектива , 2003. – 248 с.
208. Шарков, Ф. И. Теория коммуникации (базовый курс) : учебник / Ф.
И. Шарков. – М., 2004. С. 48—59.
209. Шишкина М.А. Паблик рилейшнз в системе социального
управления : учебное пособие / СПб. : Изд-во Паллада-медиа, 2002. –
444 с.
210. Щербина В.В. Социальные теории организации: словарь /
[авторсоставитель В.В.Щербина]. – М.: ИНФРА-М. – 2000. – 264 с.

211. Яковлев, И. П. Основы теории коммуникаций / И. П. Яковлев. – СПб., 2001.